

BITİŞ ÇİZGİSİ

kuşların kanatlarında yaralı
yaşlı bir bedende doğunca aşk
içimizde uçan kuşlar uzak
yıldızlara, nehirlerin suyuna
serçelerin dilinden
hançerle kesilmiş bir dilim
aşk dökülür menekşelerin kalbine
güneşin yaylarından
denizin kaşlarından

içimdeki ölü insanı sundum
yeniden doğurmana baharda
bir bahar armağanı kendimi
bir yusuf armağanı geceyi
meryem kuşlarını sana
yusuf kalbimi
geceye bıraktım

öldü içimdeki insan öldü
yaraların içine gömdü serçeler
ölü kalbi kuşlar yıkadı
ve ceylan gözleriyle suladı
toprağa bıraktı yıldızlar
üzerime toprak atmadan
bıraktı deniz gözleriyle
nar elleriyle kuşlar

bitiş çizgisinde saklı duran aşkı
sürdükçe derinleşir yaralar
ve ruhun yeniden olma'nın yolunda
aşkın hâllerinden sükût
hazır bir kalp

ötelere rüzgârıyla dolu menekşeler
yeniden doğum hevesinde
sadece aşk yeter ey sevgili
aşk bize
ey sevgili

şair, kalp diliyle bitir şiiri
erken gelen bir aşk gibi
dünyada yaşayanın kaldığı gibi orada
kalmayın şiir rüzgâra, çöllere
erken gelen bir ölüm gibi gece
gözünü açık olsun kalbin, yeniden doğsun
uçsun ötelere savrulsun tozlar
uçsun taze çiçekler eksin uzaklara susuz
hazırla beni ey kalbim
yeniden doğur beni
oldur beni, öldür beni, yaşat
sonra doğur beni
ser
yıldızlara sar
sakla yağmurlara beni

denize soyulmuş
kalbime gömdüm seni
gömdükçe filiz verdin
kabardı denizin suyu
bitiş çizgisinde bahara
firdevs bahçelerine doğdun
mutmain bir kalple
yeniden doğur beni
oldur beni
öldür beni, yaşat
sonra doğur beni
tez.